



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 165/2022-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa a advokáta [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaniach vedených pod sp. zn. 9 C 53/1992 a sp. zn. 9 C 54/1992 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 9 C 53/1992 a sp. zn. 9 C 54/1992 (ďalej len „napadnuté konania“).
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v oboch napadnutých konaniach v procesnom postavení žalobcu v spore o vydaní nehnuteľnosti.

#### **II.**

#### **Argumentácia sťažovateľa**

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol: „... *súd koná, resp. skôr nekoná od r. 1992 t. j. takmer 30 rokov!!! – po odchode sudcu Mgr. Mariana Degmu na Krajský súd v Bratislave, ktorý sa ako jediný snažil vec riešiť promptne, vydaním nehnuteľností.*“

### III.

#### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v napadnutých konaniach postupom okresného súdu.

5. Z obsahu ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, v čom konkrétne má spočívať zásah okresného súdu do práv sťažovateľa. Sťažovateľ napriek tomu, že sám je advokátom, bližšie nevymedzil obdobia prípadnej nečinnosti či neefektívnej činnosti, ktoré mali mať vplyv na porušenie jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutých konaniach. V ústavnej sťažnosti formuluje iba všeobecné vyjadrenia, že okresný súd je v napadnutých konaniach nečinný, ale v obsahu ústavnej sťažnosti absentuje konkrétna špecifikácia takéhoto postupu okresného súdu, či už 1. vymedzením konkrétnych období nečinnosti okresného súdu, 2. popisom postupu, ktorý možno kvalifikovať ako neefektívny, 3. vyjadrením, že nebol vykonaný žiaden úkon a pod.

6. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uvádza, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021, II. ÚS 443/2021, II. ÚS 51/2022).

7. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatný aj § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené zvoleným advokátom (IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 644/2014, II. ÚS 660/2016).

8. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorá musí byť vymedzená presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohla byť prevzatá do výroku rozhodnutia ústavného súdu. Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní tejto ústavnej sťažnosti.

9. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť vykazuje nedostatok zásadného charakteru spočívajúci v absencii petitu.

Z uvedeného je zrejmé, že ústavná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje jasný (jednoznačný) návrh rozhodnutia vo veci samej (petit), ktorého vydania ústavným súdom sa sťažovateľ domáha.

Ústavný súd zdôrazňuje, že nedostatok zákonom predpísanej náležitosti, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Ako už bolo uvedené, túto úlohu plní práve inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, III. ÚS 440/2015, II. ÚS 51/2022).

10. Ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že sťažovateľ sa už v minulosti obrátil na ústavný súd s „neúplnou“ ústavnou sťažnosťou a bol v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 4/2021 poučený o náležitostiach ústavnej sťažnosti. Napriek tomu po márnom uplynutí lehoty na odstránenie nedostatkov ústavný súd pristúpil k odmietnutiu vtedy podanej ústavnej sťažnosti z dôvodu nedostatku zákonom ustanovených náležitostí.

11. Možno uzavrieť, že ústavná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje podstatné náležitosti požadované § 43 a § 123 zákona o ústavnom súde – petit a konkrétne skutkové a právne dôvody, preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

12. Nad rámec ústavný súd dodáva, že sťažovateľ má možnosť v prípade pretrvávajúceho nepriaznivého stavu spočívajúceho v nečinnosti vo veci konajúcich súdov obrátiť sa na ústavný súd s novou ústavnou sťažnosťou kvalitatívne spôsobilou ďalšieho prerokovania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 13. apríla 2022**

**Jana Laššáková**  
**predsedníčka senátu**